

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 18/05-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. marca 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Eduarda Bárány a Lajosa Mészároša prerokoval prijatú sťažnosť Margity Mydlovej, B. B., zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., Advokátska kancelária, B. B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 263/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 263/98 p o r u š i l právo Margity Mydlovej, aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 263/98 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Margite Mydlovej p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica p o v i n ň ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Margite Mydlovej priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 11 991 Sk (slovom jedenásťtisícdeväťstodeväťdesiatjeden slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica p o v i n n ý vyplatiť jej na účet advokátky JUDr. D. Š., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 20. januára 2005 č. k. I. ÚS 18/05-7 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Margity Mydlovej, B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 263/98.

1. 1. Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka je účastníkom konania, ktorého predmetom je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v osade Bully, v kat. úz. Donovaly. Žaloba bola podaná na súde 8. júla 1998. *„Odo dňa podania návrhu sa prvé pojednávanie konalo dňa 12. 4. 2000, ktoré bolo tiež odročené. Konanie vo veci prebieha už šiesty rok. Sťažovateľka má 77 rokov, vzhľadom k tomu, že konanie vo veci prebieha už šiesty rok nemôže svoj majetok nerušene užívať, pričom nemôže dokončiť ani rekonštrukciu, ktorú je nutné vykonať na nehnuteľnosti – dome, pretože pri tejto činnosti by zasiahla aj do nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto sporu. (...) Tým, že konanie vo veci prebieha už šiesty rok vzniká sťažovateľke značná škoda a to tým, že sa znehodnotil materiál, ktorý mala zakúpený na rekonštrukciu domu, tým že niektoré pozemky sú podmočené a nebolo vykonané ich odvodnenie podmáča sa i rodinný dom. Z tohto podmočenia, pretože pivnice sú už úplne vlhké sa prepadáva dlažba v dome, omietky na stenách sú roztrhnuté. Tento dlho pretrvávajúci stav bude mať zrejme za*

následok, že v dome bude nutné vykonať drenáž, opravu základov domu a mikropilotáž. Pričom tržná hodnota predmetného rodinného domu sa pohybuje okolo piatich miliónov korún (...)

Sťažovateľka požaduje finančné zadosťučinenie z dôvodu porušenia jej ústavných práv čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, pretože bolo porušené právo sťažovateľky, aby sa jej vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, čím jej vznikla škoda na jej nehnuteľnom majetku (...).

Sťažovateľka na ochranu svojich práv listom zo dňa 19. 4. 2000 poukázala na prietahy v konaní a listom zo dňa 8. 2. 2002 (oba listy adresované Okresnému súdu v Banskej Bystrici) žiadala o nariadenie pojednávania.

Sťažovateľka súhlasí, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania. (...)“

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nasledovný nález:

„Nekonáním Okresného súdu v Banskej Bystrici bolo porušené ústavné právo sťažovateľky zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a priznáva sa jej finančné zadosťučinenie 2.000.000,- Sk, ktoré bude vyplatené do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu“.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. J. D., listom z 21. februára 2005 sp. zn. Spr. 4006/05 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 4. marca 2005.

2. 1. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala:

„(...) Pokiaľ sa týka aktuálneho stavu konania, spis sa toho času nachádza na lehote do 28. 02. 2005, kedy bude predložený na rozhodnutie o odvolaní súdneho znalca Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci a preto súhlasím s tým aby podľa § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu. “

2. 2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uviedla, že:

«(...) k prípisu Okresného súdu v Banskej Bystrici sme zaujali toto stanovisko:

- sťažovateľka Margita Mydlová obrátila sa na súd s návrhom na začatie konania dňa 9. 7. 1998, prvý termín pojednávania bol vytýčený na deň 12. 4. 2000, teda celý rok 1999 sa nevykonali žiadny úkon, aj napriek tomu, že účastníci konania doručili svoje písomné podania – vyjadrenia súdu v mesiaci 7/1998 a 9/1998 (cca 19 mesiacov sa vo veci nekonalo)*
- od 12. 4. 2000 opätovne sa vo veci nekonalo až do 22. 11. 2000, kedy bolo vytýčené ďalšie pojednávanie (cca 8 mesiacov sa vo veci nekonalo)*
- dňa 7. 3. 2001 sa konalo pojednávanie, kde mal súd ustanoviť znalca na posúdenie otázky reálnej delby nehnuteľnosti, znalec ustanovený nebol a vo veci sa nekonalo až do 10. 9. 2003 – 9 mesiacov roku 2001, 12 mesiacov roku 2002 a 9 mesiacov roku 2003 (cca 30 mesiacov sa vo veci nekonalo)*
- v období od 1. 10. 2003 do 26. 5. 2004 nebol súdnemu znalcovi zaslaný súdny spis (vo veci sa nekonalo cca 8 mesiacov)*

Sťažovateľka je toho názoru, že súd neodôvodnene nekonal vo veci približne 65 mesiacov, čo je 5 rokov a zhruba 5 mesiacov, pokiaľ sa aj vo veci konalo pojednávania sa odročovali na neurčito a k dnešnému dňu sa vlastne nevyriešili základné otázky, na ktoré poukazovala navrhovateľka prostredníctvom písomných podaní a prednesov na pojednávani, ktoré v jej mene uskutočňoval splnomocnený zástupca Ing. I. K., ktoré by mohli viesť súd k rozhodnutiu vo veci samej. Sťažovateľka sa domnieva, že jej sťažnosť je vzhľadom na uvádzané skutočnosti opodstatnená a hlavne je nešťastná z toho, že jej naďalej vznikajú veľké škody, ktoré ona ako staršia osoba s ohľadom na jej nedávny ťažký úraz už asi veľmi ťažko bude môcť niekedy bez následkov odstrániť.

Zároveň sťažovateľka oznamuje súdu, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Týmto listom oznamujeme súdu, že si uplatňujeme trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby: v celkovej výške 11.991,- Sk v zmysle § 13 ods. 8 vyhl. č. 163/2002 Z. z. a § 11 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (...)

V súvislosti s náhradou trov právneho zastúpenia oznamujeme číslo účtu právnej zástupkyne sťažovateľky JUDr. D. Š.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 263/98:

Dňa 9. júla 1998 podala sťažovateľka na okresnom súde proti J. M. (ďalej len „odporca“) žalobný návrh *„o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním veci za náhradu“*.

Dňa 14. júla 1998 konajúci sudca dal úpravou kancelárii súdu pokyn, aby bol návrh doručený odporcovi na vyjadrenie.

Dňa 31. júla 1998 sa odporca vyjadril k návrhu sťažovateľky.

Dňa 12. augusta 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby doručila vyjadrenie odporcu sťažovateľke.

Dňa 2. septembra 1998 sťažovateľka doručila súdu svoje vyjadrenie.

Dňa 17. februára 2000 sudca nariadil pojednávanie na 12. apríl 2000.

Dňa 7. marca 2000 sťažovateľka doručila súdu podanie, v ktorom navrhla dôkazy.

Dňa 12. apríla 2000 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože odporca neprevzal predvolanie.

Dňa 2. novembra 2000 sudca nariadil pojednávanie na 22. november 2000.

Dňa 22. novembra 2000 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože odporca opäť neprevzal predvolanie.

Dňa 13. decembra 2000 sudca nariadil pojednávanie na 22. január 2001.

Dňa 11. januára 2001 doručilo obvodné oddelenie Policajného zboru súdu oznam o doručení zásielky odporcovi.

Dňa 22. januára 2001 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 29. januára 2001 sudca nariadil pojednávanie na 7. marec 2001.

Dňa 31. januára 2001 doručil odporca súdu kópiu pokusu o zmier.

Dňa 2. februára 2001 doručila sťažovateľka súdu odmietnutie návrhu na zmier.

Dňa 7. marca 2001 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu ustanovenia znalca za účelom posúdenia možnosti reálnej delby nehnuteľnosti.

Dňa 19. augusta 2003 sudca nariadil pojednávanie na 10. september 2003.

Dňa 10. septembra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu ustanovenia znalca ohľadne reálneho rozdelenia nehnuteľnosti a určenia trhovej ceny spornej nehnuteľnosti.

Dňa 1. októbra 2003 vydal sudca uznesenie č. k. 13 C 263/1998-63, ktorým ustanovil znalca Ing. F. K.

Dňa 10. októbra 2003 sťažovateľka doručila súdu podanie, ktorým žiadala doplniť otázky pre znalca.

Dňa 28. októbra 2003 doručil znalec súdu žiadosť o zaslanie spisu.

Dňa 31. októbra 2003 vydal sudca uznesenie č. k. 13 C 263/98-76 a č. k. 13 C 263/98-79, ktorým doplnil otázky pre znalca a poskytol znalcovi preddavok.

Dňa 27. februára 2004 dal sudca úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala ustanoveného znalca na oznámenie, kedy možno očakávať predloženie znaleckého posudku.

Dňa 9. marca 2004 znalec doručil súdu oznámenie, že nemohol vypracovať znalecký posudok, pretože mu spis nebol doručený.

Dňa 10. marca 2004 dal sudca úpravou kancelárii pokyn, aby doručila spis znalcovi.

Dňa 12. marca 2004 bola žiadosť o doručenie spisu znalcovi doručená Okresnému súdu Lučenec. Dňa 26. mája 2004 znalec osobne odovzdal spis sp. zn. 13 C 263/98 a vypracovaný znalecký posudok Okresnému súdu Lučenec.

Dňa 2. júna 2004 Okresný súd Lučenec doručil súdu spis a znalecký posudok.

Dňa 15. júna 2004 sudca vydal uznesenie o priznaní znalečného.

Dňa 16. júna 2004 dal sudca úpravou kancelárii pokyn, aby znalecký posudok doručila účastníkom na vyjadrenie.

Dňa 29. júna 2004 odporca doručil súdu vyjadrenie k znaleckému posudku.

Dňa 2. júla 2004 doručil právny zástupca sťažovateľky súdu vyjadrenie k znaleckému posudku a odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu o znalečnom.

Dňa 9. júla 2004 bol spis predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o uvedenom odvolaní sťažovateľky.

Dňa 20. júla 2004 bolo okresnému súdu doručené uznesenie sp. zn. 16 Co 240/04 z 15. júla 2004, ktorým krajský súd potvrdil napadnuté uznesenie.

Dňa 21. júla 2004 dal sudca úpravou kancelárii pokyn, aby uvedené uznesenie krajského súdu doručila účastníkom konania.

Dňa 18. októbra 2004 sudca nariadil pojednávanie na 8. november 2004.

Dňa 8. novembra 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 15. novembra 2004 sudca nariadil pojednávanie na 6. december 2004.

Dňa 6. decembra 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že sťažovateľke sa poskytla lehota siedmich dní na predloženie návrhov na vykonanie ďalšieho dokazovania.

Dňa 13. decembra 2004 sťažovateľka doručila súdu návrh na vykonanie ďalšieho dokazovania. Dňa 14. decembra 2004 znalec doručil súdu špecifikáciu svojej odmeny.

Dňa 15. decembra 2004 sťažovateľka doručila súdu fotodokumentáciu.

Dňa 30. decembra 2004 bol súdu doručený odborný technický posudok.

Dňa 28. januára 2005 súd vydal uznesenie č. k. 13 C 263/98-158, ktorým priznal znalcovi Ing. F. K. znalečné.

Dňa 10. februára 2005 znalec doručil súdu odvolanie proti uvedenému uzneseniu.

Dňa 4. februára 2005 dal sudca úpravou kancelárii pokyn, aby doručila odvolanie znalca účastníkom konania.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam

vedenom pod sp. zn. 13 C 263/98, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka, došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s určovaním možnosti jej reálneho rozdelenia, resp. jej hodnoty znaleckým dokazovaním. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci opakovane nečinný a to, konkrétne od 2. septembra 1998 do 17. marca 2000 (osemnásť mesiacov), od 12. apríla 2000 do 2. novembra 2000 (šesť mesiacov), od 7. marca 2001 do 19. augusta 2003 (dvadsaťdeväť mesiacov) a od 28. októbra 2003 do 12. marca 2004 (štyri mesiace). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas štyroch rokov a deviatich mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 000 Sk, „pretože sa domnieva, že jej sťažnosť je vzhľadom na uvádzané skutočnosti opodstatnená a hlavne je nešťastná z toho, že jej naďalej vznikajú veľké škody, ktoré ona ako staršia osoba s ohľadom na jej nedávny ťažký úraz už asi veľmi ťažko bude môcť niekedy bez následkov odstrániť“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané vo výške 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 11 991 Sk z dôvodu trov jej právneho zastúpenia.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie sťažnosti 30. decembra 2004 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 4. marca 2005). Za dva úkony vykonané v roku 2004 patrí odmena v sume dvakrát po 4 534 Sk a režijný paušál dvakrát po 136 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), teda spolu za úkony vykonané v roku 2004 prislúcha sťažovateľke suma 9 340 a za jeden úkon vykonaný v roku 2005 patrí odmena 2 501 Sk a režijný paušál 150 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 11 991 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2005